

Ovo je istinita životna priča, hronika o mladoj djevojci koja je izgubila svu svoju najbližu porodicu i preživjela strahote Drugog svjetskog rata, priča o herojskom životu i iskušenjima u stalnoj borbi u kojoj pobjeđuju čovječnost i ljudsko dostojanstvo. Knjiga govori o njenom životu, koji je proživljen ne samo za sebe nego i za sve one najmilije čiji su mladi životi prerano ugašeni.

Ovdje zabilježeno teško proživljeno iskustvo i živa prisutna bol noćnih mora nikada se ne mogu porediti sa užasima i patnjama nedužno stradalih u kazamatima i koncentracionim logorima.

Kako godine prolaze, sve je manje onih čije svjedočenje podsjeća na pogrome koji su uništili milione nedužnih ljudi.

Zahvaljujem

Svojoj mami, koja je našla snage da progovori i ostavi za sjećanje svoju duboko skrivenu tugu za izgubljenom porodicom.

Zahvaljujem što je mene ohrabrila i inspirisala na ovu veliku odgovornost da zapišem i od zaborava sačuvam sjećanje da su nekad živjeli i nevino stradali sasvim obični pošteni ljudi, naša rodbina, prijatelji, poznanici i ostale naše drage Sarajlije.

U knjizi sam navela nekoliko Fanikinih pjesama, koje je pisala u svojim usamljenim i besanim noćima. Tekstove pjesama sam prepisala da bi se rukopis lakše čitao.

Zahvaljujem za ustupanje na korištenje dokumenata i informacija:

- Jevrejskoj opštini, Sarajevo;
- Arhivu Jevrejskog istorijskog muzeja, Beograd;
- Memorijalnom kompleksu Jad Vašem, Jerusalem, Izrael;
- JUSP Jasenovac;
- Historijskom arhivu Bosne i Hercegovine, Sarajevo;
- Arhivu Bosne i Hercegovine, Sarajevo.

Originalne fotografije i ostali dokumenti su iz moje lične, kao i privatnih zbirki mojih dragih rodica: Neti Frederiks, Slobodanke Pavlović, Hermine Čop i Nataše Lučić.

Podrška moje porodice, razumijevanje i strpljenje u trenucima moje neodlučnosti, ohrabrenje i njihova upornost da istrajem i dijelim duboko intimnu priču sa drugima, učinili su da se ostvari, iznad svega, moja želja da ostavim sjećanje za drage unuke Saru i Katarinu Bosanac, Danila i Mihaila Jovičića i generacije koje će doći, na čemu sam im neizmjereno zahvalna.

Fanika Lučić, u Torontu, sa porodicom, 30. maj 2015. godine